

97 dagar kvar till friidrotts-VM och Erica kan bara hoppas på...

STRÄCKBÄNKEN

LOS ANGELES

(Expressen). Det är Erica Johansson som ska sälja friidrotts-VM i Göteborg.

Hon är överallt - på frimärken, på mannekänguppvisningar, på sponsorjippon.

Överallt. Utom i längdhoppsgropen.

Innanför dörren på Erica Johanssons hotellrum i Irvine i södra Los Angeles står hennes viktigaste träningsredskap. Det är varken en skivstång eller en hoppgrup.

Det är en sträckbänk.

Bänken är ett villkor för att hon över huvud taget ska kunna träna.

Hon talar om sin dåliga disk, den mellan L 4 och L 5, fjärde och femte ländkotan långt nere i svanken.

Den är inte trasig, men av dålig kvalitet och när den belastas buktar den ut och trycker mot en nerv. Resultat: smärta.

Hon kan inte hoppa längd, det har hon inte kunnat på nästan två år, det håller inte ryggen för. I stället springer hon och tränar styrka.

– Visst, det är skittrist, men jag har inget val. Det gör för ont att hoppa, säger hon.

– Det här är i alla fall bättre än att inte kunna träna alls.

Hemma i Göteborg ska hon läkarundersökas. Igen. För vilken gång i ordningen vet hon inte.

– Jag vill veta om det blir värre om jag hoppar. Om det inte kan bli värre kanske jag kan lära mig mig att hoppa med smärtan. Det finns ju smärtstillande tabletter man kan ta, säger hon utan att låta för entusiastisk.

● Tar inte det bort nöjet från hoppningen?

– Jo, helt.

Erica Johansson, 21, är juniorvärldsmästare i längdhopp och det närmaste svensk damfriidrott varit en världsstjärna på mycket, mycket länge.

■ Storleken har betydelse

Hennes största tillgång är också hennes största problem. Hon är perfekt byggd för att hoppa riktigt långt; lång, och med extremt långa kraftiga ben. Men storleken kostar på, belastningen vid hopp och landning blir så stor att kroppen inte håller. Det är öde hon delar med många längdhoppare; håller kroppen bär det hur långt som helst. Men oftast håller den inte.

Med VM på hemmaplan i Göteborg i sommar vill alla att hon ska lyckas.

Hon känner trycket. Och det stör henne nästan mer än en trasig disk. Träningslägret i Kalifornien ger ro från förväntningarna.

– Det är som att folk vägrar acceptera att jag är skadad. De väntar sig att jag ska hoppa jättebra trots att jag inte har kunnat hoppa på allvar på nästan två år. Om jag säger att jag är skadad och kanske inte alls kan vara med säger de bara: jaja, det blir säkert bra till VM.

Hemma i Göteborg försöker arrangörerna höja VM-temperaturen med jippon för publik och sponsorer. Erica bor nästgårds och blir ofta inkallad. Hon är för snäll för att tacka nej.

– Det finnas massor av duktiga friidrottare. Ring någon annan någon gång, ber hon.

■ Fy för såna amatörer

Mest förbannad är hon på uppdraget som mannekång för kollektionen av VM-kläder som ska säljas i Göteborg i sommar. Hon har inte fått den ersättning hon lovats och vill inte längre ha något med VM:s klädföretag Lynx att göra.

– Amatörer, fräser hon.

I stället tränar hon löpning, 200 meter. Lopp efter lopp.

Tekniken är ungefär densamma som under en längdansats.

Hon är snabbare än någonsin, men det är en klen tröst.

Jag frågar när hon ska tävla igen.

– Slutet av maj, svarar hon snabbt men tillägger:

– Fast du kanske menar i längd? Det har jag ingen aning om.

Det är inte svaret vi vill höra från vårt enda kvinnliga längdhopp.

Peter Widing

ERICA JOHANSSON

Alder: 21.

Familj: pojkvän, föräldrar i Landvetter.

Bor: lägenhet vid Karlaplatsen på Hisingen i Göteborg.

Kör: Sonsorbil, Peugeot 306.

Film: "Forrest Gump".

Musik: Uno Svenningsson.

